

Bốn Năm Chung Phòng

Contents

Bốn Năm Chung Phòng	1
1. Chương 1: Thụ Trời Sinh Dám Nghĩ Mà Không Dám Làm	1
2. Chương 2: Chồng Jj To Mau Qua Đây Yêu Thương Em (cao H)	4
3. Chương 3: Lão Đại Chung Phòng Ký Túc, Xin Đừng Chối Mất Như Vậy Được Không?	7
4. Chương 4: Chồng Thật Mạnh Mẽ, Thật Giỏi, Thật Lợi Hại ~	9
5. Chương 5: Thuyền Huynh Đệ Nói Lật Là Lật	12
6. Chương 6: Em Xem Anh Là Anh Trai, Vậy Mà Anh Lại Đè Em	15
7. Chương 7: Anh Em Bốn Năm Thành Vợ Chồng Trong Nháy Mắt	18

Bốn Năm Chung Phòng

Giới thiệu

Thể loại: Đam mỹ, vườn trường, cao H, ngọt, nhẹ nhàng, hồ sủng, 1vs1, HETrans: Chang; Beta: Leslie Tổng số chương: 7

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bon-nam-chung-phong>

1. Chương 1: Thụ Trời Sinh Dám Nghĩ Mà Không Dám Làm

Edit: Chang; beta: Leslie

Trần Hàm là thụ bẩm sinh, từ nhỏ đến lớn cậu chỉ hứng thú với đàn ông. Thế nhưng, cậu cũng chỉ dám nghĩ mà không có gan làm. Mặc dù đã 16 tuổi nhưng mặt cậu vẫn chỉ như học sinh cấp 2. Hơn nữa, khi cậu cười, hai bên má còn xuất hiện hai lúm đồng tiền sâu hút.

Trần Hàm rất thích style đàn ông cơ bắp. Chính là style da ngăm, cánh tay còn to hơn bắp đùi cậu, hay gọi tắt là bara í.

Nhưng mà, ông trời lại chơi khăm cậu, bởi vì ông ấy cho cậu tính nhát gan mà lại đi kèm với não giàu trí tưởng tượng.

Ban đầu, khi mới tiếp xúc với mạng internet, Trần Hàm đã biết đến một thế giới gọi là Đam – Mỹ. Sau khi cày nát sáu mươi chín lần cái thế giới Đam – Mỹ đó, bạn học Trần Hàm hầu như ngày nào cũng sưu tầm truyện đam mỹ cao H để thỏa mãn đầu óc “trong sáng” của mình.

Dĩ nhiên, thân là một damdang thụ thì khẩu vị truyện càng nặng cậu càng thích. Nào là rape này, phụ tử này, sư đồ này, 3P này, NP này, thậm chí cả nhân thú luân... đều được bạn nhỏ Trần Hàm nghiền cứu qua một lần. Mỗi lần đọc xong một bộ cao H thì chinchin be bé xinh xinh vốn đang nằm ngủ lập tức đứng dậy chào hỏi Trần Hàm một lần.

Thế nhưng, dù đầu óc liên tục ham muốn cái mới lạ, khẩu vị càng lúc càng nặng thì trên thực tế, Trần Hâm vẫn chỉ là cậu học sinh trung học bình thường mà thôi. Hơn nữa, gương mặt trẻ con cùng với má lúm đồng tiền mỗi khi cười rộ lên của cậu lại làm cho thầy cô và các chị gái khóa trên cực yêu quý.

Đôi lúc Trần Hâm lại nghĩ, với dáng vẻ thế này, nếu cậu đi đến mấy chỗ tụ tập gay trong truyền thuyết như phòng tắm hơi, nhà vệ sinh vắng vẻ thì có thể dễ được một hai anh cao to để lấp đầy bông cúc nhỏ bị vắng vẻ ngựa ngáy đã lâu này không nhỉ?

Có điều, dù cho bộ não của Trần Hâm đã bay đến tận thế giới nào đi nữa thì Trần Hâm nhát gan từ nhỏ vẫn chưa dám thực hành những suy nghĩ đó bao giờ.

Cứ vậy, cho đến tận khi tốt nghiệp trung học, trong phòng Trần Hâm đã cất giấu vài cây sọc toy mua trên mạng, còn máy tính của cậu đã có một bộ sưu tập GV full HD khẩu vị nặng đầy cả một ổ E.

Một ngày nọ, sau khi xem xong một loạt GV xúc tua, nhân thú, trong lúc lơ đãng Trần Hâm lỡ tay bấm vào bức ảnh động hai người đàn ông đang ứa ừa. Ngay lập tức, trang web của cậu chuyển đến một diễn đàn giao lưu đồng tính*.

*tựa như Blue í ==))

Do dự một chút, Trần Hâm bấm vào chuyên mục [Tìm anh trai tốt yêu thương em]. Vừa bước chân vào, đủ loại topic đập đom đốp vào mắt cậu.

Trần Hâm click vào topic xếp hạng cao nhất. Vừa mở ra, một cái mông to tròn nhẵn tròn trịa chiếm nguyên hầu một, hai comment tiếp theo cũng đều là ảnh của chủ topic, ảnh thứ hai là chính chủ đang tự mở rộng để lộ ra một ít “sữa chua” trắng trắng bên trong tiểu huyết, tấm thứ ba là ảnh chủ topic đang ngậm cờ him bự.

Mặc dù chủ topic đã cố ý che nửa mặt trên nhưng cả ba tấm ảnh đều tràn ngập sắc tình đã khiến trong lòng Trần Hâm không ngừng dâng lên hưng phấn.

Cậu tiếp tục kéo xuống và thấy chủ topic viết comment thứ tư:

[Tìm cờ him bự thỏa mãn em]

Yêu cầu:

- Ở thành phố X
- Tuổi tác: từ 30-50
- Một người cũng được, nhiều người cũng được.
- Nếu cờ him anh không đủ lớn, hi vọng anh có thể dùng tiền lấp kín cái nơi trống rỗng của em.
- Nếu cờ him anh đủ lớn, cho anh papapa miễn phí, bao nhiêu lần cũng không thành vấn đề nha
- Có ý xin mời liên hệ: QQ1234567

Mà những bình luận sau đó đều dùng ngôn từ ô uế mà ngay cả Trần Hâm với tuổi thơ dữ dội từ năm nhất trung học đã bắt đầu đọc truyện đồi trụy cũng ngạc nhiên, trong lòng cậu bắt đầu rục rịch ngựa ngáy.

Đáng tiếc, dù Trần Hâm muốn tìm cờ him lớn để thỏa mãn bông cúc bé nhỏ của mình cũng sẽ không chủ động khoe ra chỗ bí ẩn mong đợi người khác tới như chủ topic kia.

Trần Hâm tặc lưỡi tắt topic đã lướt đến mấy trăm comment rồi mở ra một topic khác

Topic này là câu chuyện dựa leo to đi tìm bông cúc nhỏ. Dựa leo to này nói rằng bởi vì trời sinh không giống người thường, quá to lại quá dài nên dẫn đến những bông cúc nhỏ bị hấn “chọt” đều phải nghỉ dưỡng mấy ngày mới khép lại được. Vì vậy mà trái dưa đáng thương này không tìm được bạn đời cố định.

Nhưng mà, hấn đã sắp 40 rồi nên hi vọng có thể tìm được một bông cúc nhỏ có thể chứa được hấn và sống một cuộc sống yên bình ổn định với hấn.

Dưa leo to tự giới thiệu bản thân là quản lý một công ty niêm yết trên thị trường, có nhà có xe, người nhà đã biết tính hướng của hắn từ lâu, cũng ủng hộ hắn tìm được một người yêu cùng giới.

Bây giờ, hắn chỉ hi vọng có thể tìm được một người bạn đời thật lòng và có thể tiếp nhận trái dưa leo kia của hắn. Hơn nữa, sau này, đôi bên chỉ có nhau.

Trần Hâm đọc topic này trong lòng có chút rung động khó mà diễn tả được. Cậu không biết bông cúc nhỏ chưa từng bị chột này của mình liệu có thể tiếp nhận được trái dưa leo to “không giống người thường” kia không. Thế nhưng, điều kiện và với ý định tìm bạn đời của chủ topic lại hết sức phù hợp với suy nghĩ của Trần Hâm.

Mặc dù nội tâm Trần Hâm damdang nhưng cậu không bao giờ muốn giống như mấy tiểu 0 lẳng lơ phát sinh quan hệ với vô số người trong tiểu thuyết. Cậu chỉ mong muốn một chuyện tình ổn định, hy vọng người mình yêu có thể thỏa mãn nội tâm đen tối của mình, sau đó cùng nhau ân ái trải qua quãng thời gian còn lại.

Nhưng cậu cũng biết khả năng này là rất thấp nên thời điểm nhìn thấy topic này, Trần Hâm không tự chủ được mà ghi lại số QQ của chủ topic.

Có điều, ngay sau khi ghi lại, Trần Hâm chợt nhận ra thời gian topic đăng lên là nửa năm trước. Khựng lại một chút, cậu lướt lướt xuống dưới, dù topic này xếp hạng hai nhưng chỉ có ba trang comment.

Kéo đến trang thứ ba, Trần Hâm ngẩn người nhìn bức ảnh trên cùng. Sau đó, từ tận đáy lòng, cậu cũng giống như những dòng comment chúc phúc sau đó mà vui vẻ thay cho hai người ấy.

Hóa ra tấm ảnh này là tấm cuối cùng chủ topic gửi, thời gian là vào sáng sớm hôm nay. Nội dung bức ảnh là hai bờ môi trắng nõn vênh cao đang nuốt lấy trái dưa leo to bị tím thẫm.

Nhìn thấy trái dưa leo to tổ bố kia, Trần Hâm không khỏi thốt ra một tiếng cảm thán. Thì ra trên đời thực sự có dưa leonhư thế, cũng có cả bông cúc có thể nuốt được trái dưa leo kia nữa nha

~Dựa vào tấm ảnh này thì không cần nói cũng biết chủ topic đã tìm được bạn đời thích hợp nhất.

Lúc này, Trần Hâm cũng lặng lẽ xóa đi số QQ vừa mới lưu lại.

Lướt tiếp mấy topic, Trần Hâm chỉ thấy nếu không phải là mấy tiểu 0 nồng nhiệt mời gọi thì cũng là mấy trái dưa leo tìm bạn đời.

Đối với những yêu cầu và điều kiện đối phương đưa ra, Trần Hâm cực kỳ động lòng. Chẳng qua, cậu lại là người có gan nghĩ mà không có gan làm nên chỉ dám liếm liếm mấy bức ảnh JJ kia mà không dám lưu lại số QQ của họ. Trần Hâm cảm giác mình đói khát đến mức giống như mấy tiểu 0 lẳng lơ thả thính khắp nơi: “Oppa, mau tới chột bông cúc bé nhỏ damdang của em đi~~”

Cuối cùng, cậu quyết định tắt trang web đó đi. Chờ vài hôm sau, lúc quay trở lại xem, Trần Hâm lại bị hấp dẫn bởi topic vừa mới đăng của một anh zai nào đó.

Topic có tên: [JJ to thuần khiết muốn tìm vợ có tiểu huyết ngoan ngoãn damdang]

Trần Hâm vừa buồn nôn cái tên “JJ to” mà lại còn “thuần khiết” này vừa click vào xem nội dung bên trong.

Topic này vừa mới đăng xong, vẫn chưa có ai comment nên chỉ có một bài đăng trợ trợ của chủ thốt.

Bên trong không có bất cứ hình ảnh JJ lớn hấp dẫn người xem nào mà chỉ có mấy câu chủ thốt tự giới thiệu và yêu cầu đưa ra.

Chủ thốt nói hắn sắp trở thành sinh viên năm nhất đại học và luôn có suy nghĩ yêu đương chôn giáng đường nên muốn tìm một người tuổi tác tầm tầm hắn để hẹn hò trong vòng bốn năm.

Chủ topic còn bày tỏ rằng hắn là một xử nam nên hi vọng số 0 kia cũng sẽ như vậy.

Thế nhưng, chủ thốt lại rất thích mấy cái truyện 18+. Vì vậy mà hắn mong muốn số 0 sẽ lẳng lơ một chút, có thể phối hợp với câu chuyện của hắn.

Chủ thớt còn nói hẳn chú trọng riêng tư cá nhân nên hy vọng trước tiên đối phương chỉ cần giữ quan hệ với hẳn trên internet là đủ rồi. Nếu trong quá trình quen nhau, chủ thớt thấy có vẻ okay, hẳn sẽ chủ động đề xuất tiếp xúc thân mật hơn và tiến tới hiện thực.

Nếu như có thể, hẳn muốn đối phương có thể bầu bạn với mình để cùng vượt qua toàn bộ khoảng thời gian học đại học với hẳn. Đến khi chủ thớt tốt nghiệp, chuyện tiếp tục hay chia tay đều do hai bên quyết định.

Yêu cầu cuối cùng của chủ thớt là hẳn cực kỳ không thích nhõng nhẽo và cãi vã vô lý. Vì vậy, hẳn mong muốn đối phương ngoan ngoãn nghe lời một chút là được rồi.

Trần Hâm thật bội phục mình có thể đọc hoàn chỉnh toàn bộ yêu cầu của chủ thớt. Chủ thớt này làm cho người ta có cảm giác hẳn là kẻ hơi gia trưởng, lời nói vô cùng bá đạo nhưng Trần Hâm lại không hề khó chịu với cảm giác này. Càng đọc, cậu càng thấy bản thân rất phù hợp với điều kiện chủ thớt đưa ra.

Có điều, từ trước tới giờ, cậu chưa thử chuyện như này nên dù yêu cầu của chủ thớt đưa ra là bắt đầu từ internet cũng khiến Trần Hâm do dự một lúc lâu.

Sau khi đọc xong topic, Trần Hâm phát hiện chủ thớt không lưu lại số liên lạc. Vì vậy, cậu lại ấn F5 topic.

Không ngờ, bên dưới topic lại có thêm một bức ảnh: một trái dưa leo bị đang dựng thẳng tắp giữa khung hình, bên cạnh còn có một bàn tay rám nắng gờm ngón giữa.

Trong lòng Trần Hâm rạo rức ngay lập tức, bên dưới tấm hình có đính kèm số QQ, chỉ mới số đó thôi mà cậu căng thẳng đến mức tay run rẩy.

Vừa này, Trần Hâm còn có chút do dự không quyết nhưng khi vừa nhìn thấy trái dưa leo to lớn kia thì cậu ngứa ngáy hết cả người. Rất nhanh chóng, Trần Hâm bấm tìm kiếm QQ.

So sánh số QQ của cái tên “JJ bị của anh cho em liếm” với QQ chủ thớt lưu lại, Trần Hâm thấy y như rằng giống nhau y khuôn.

Trong khung lời nhắn khi gửi yêu cầu kết bạn, Trần Hâm tạch tạch gõ từng chữ:

“Bông cúc nhỏ lẳng lơ ngoan ngoãn muốn tìm chồng JJ lớn để cắn một cái...”

Đỏ mặt nhìn hàng chữ này một lúc lúc, cuối cùng Trần Hâm cũng cắn răng tặc lưỡi thêm “JJ bị của anh cho em liếm” vào bạn tốt.

Một tiếng ho khan* vang lên.

*Âm thanh đồng ý kết bạn của QQ

Cuộc tình yêu đương không bình thường trên mạng ảo của Trần Hâm bắt đầu với tiếng ho khan này!

2. Chương 2: Chồng Jj To Mau Qua Đây Yêu Thương Em (cao H)

Edit: Chang; beta: Leslie

[Bông cúc nhỏ damdang này, muốn anh không?]

[Muốn...]

[Muốn đến mức bông cúc nhỏ damdang rĩ mặt rồi?]

[Ướt rồi...]

[Ha ha, chụp cho chồng một tấm hình xem nào?]

[Vâng...]

Trần Hâm nằm trên giường nhắn tin với “Chồng JJ to” hốt được trên mạng, gửi qua gửi lại những lời sến sẩm đỏ cả mặt.

Sau khi nhìn thấy yêu cầu của Chồng JJ to, nghĩ có thể có được thêm ảnh mới của JJ lớn nên Trần Hâm ngoan ngoãn nghe lời cởi cái quần dài đã sớm tụt đến mông của mình xuống để lộ ra cái quần đùi in chi chít hình chim chóc.

Sau khi mở camera trước của điện thoại, cậu nằm trên giường cố gắng ưỡn cái mông, chính tới chính lui. Sau khi ngắm chuẩn xác, cậu dùng cái tay còn lại cố gắng tách mông mình lộ ra bông cúc nhột đã hưng phấn mà mấp máy từ lâu.

Vừa nghe tiếng camera “tách” một cái, Trần Hâm vội vã liếc tấm ảnh vô cùng 18+ mình tự chụp rồi nhanh chóng gửi sang cho Chồng JJ to.

Điện thoại vừa báo tin nhắn gửi thành công, cậu lập tức xóa tấm hình trong chớp mắt.

Đợi một lúc sau, nghe được tiếng báo tin nhắn, Trần Hâm âm thầm kích động mở ra xem, quả nhiên là một tấm ảnh đưa chuột mới, trên đó còn dính một ít sữa chua trắng trắng

Ngay lập tức, tim cậu đập thình thịch, mặt đỏ bừng bừng.

Trần Hâm dùng bức ảnh này tự an ủi một lúc lại nghe thấy tiếng báo tin của QQ.

Một tay cậu tiếp tục tuốt trái dưa chuột nhỏ của mình, một tay mở QQ đọc tin nhắn Chồng JJ to gửi.

[Sao rồi, bông cúc nhỏ lẳng lơ có rỉ mật không?]

[Cực kì thỏa mãn, anh đoán xem?]

[A, không phải em đang bắt đầu tự tuốt đó chứ? Hửm? Tiểu huyết damdang]

[Có muốn tưởng tượng xem cảm giác khi JJ lớn của chồng đâm sẽ thế nào không? Đoán đúng sẽ cho em ăn thoải mái...]

[Chồng à...]

Trần Hâm bị tin nhắn trên chộc của Chồng JJ to gửi đến làm cho hưng phấn không ngừng. Cậu chậm chạp gõ ra hai chữ trên khi động tác tay càng lúc càng nhanh.

[Thế nào, em đang nghĩ đến cái gì?]

[Trả lời đúng, chồng lập tức dùng JJ lớn hung hăng đâm vào bông cúc nhỏ damdang của em, cho nó rỉ ra thật nhiều mật chảy đầy dất]

[Sao đó sẽ để cho em ăn, ăn sạch toàn bộ mật hoa em rỉ ra]

“Ừ... A! Ha...” Bị những lời của Chồng JJ to nói kích thích không chịu nổi, Trần Hâm tuốt không ngừng nghỉ, cuối cùng tờ-rым non bé nhỏ cũng phun ra dịch trắng lần đầu tiên trong ngày.

Sau khi chậm chậm cầm khăn giấy lau sạch tay cùng cơ thể, Trần Hâm mới cầm điện thoại tiếp tục trò chuyện cấm trẻ em biết cùng Chồng JJ to.

[Là kem bơ à?]

[Sao em thông minh vậy?]

[Nhìn sơ qua là biết rồi...]

[Nhóc damdang này, có phải em đã tự thử dùng kem bơ rồi không?]

[...]

[Hửm? Sao rồi? Hồi đầu không phải vẫn không chịu nói mấy lời như vậy với chồng sao?]

Nhớ lại cảnh tượng hai người lần đầu nói chuyện, tim Trần Hâm lại đập nhanh hơn, đỏ mặt gõ ra một dòng chữ:

[Có một lần, mẹ mua một cái bánh sinh nhật, em lén bôi thử kem vào bên trong cúc hoa...]

[Ừm, cảm giác thế nào?]

[Nhóc damdang quả nhiên damdang, ngày sinh nhật còn không quên chọt chọt bông cúc nhỏ damdang của em...]

[... là sinh nhật của ba em...]

[Không có cảm giác gì nhiều... chính là mềm mềm lạnh lạnh. Có điều... sau đó đi tắm thì hơi phiền...]

[Haha, vậy chờ đến sinh nhật anh, anh sẽ nhồi toàn bộ bơ vào trong bông cúc nhỏ của em, sau đó lại dùng dưa leo to vệ sinh giúp em, em thấy thế nao?]

[...]Tưởng tượng đến hình ảnh kia, mặt mày Trần Hâm đã đỏ đến phát sốt, không biết phải phản ứng thế nào.

[Đừng xấu hổ... Bây giờ tới liếm dưa leo cho chồng nào...]

Trò chuyện thế này đã hơn một tháng, dường như người bên kia cũng biết Trần Hâm rất dễ xấu hổ. Có điều, hắn rất thích điểm này ở vợ bé nhỏ damdang. Vì vậy, hắn cũng không thúc ép cậu mà để cậu tự nói ra mấy lời còn lảng lờ damdang hơn.

[Kẹo que của chồng lớn bây giờ rất nóng, thật muốn cắn vào bên trong cái miệng nhỏ đang đói khát kia của vợ...]

[Ừm... chồng, đừng vội... để cho vợ damdang... liếm cho chồng trước...]

[Được, vợ ngoan... lại đây, há miệng ra...]

[A a.. ừm... chồng... kẹo que thật lớn... thật dài...]

[Nào, mút nó đi nào, hôn đỉnh đầu của nó đi...]

[Ừm... đỉnh đầu thật lớn... thật khó ngậm... ừm...]

[A, tới đây nào, liếm kẹo que đi, mút đi...]

[Ừm... kẹo que thật nóng... có mùi nồng nồng...thật hấp dẫn...]

[Ha ha... mau nuốt hết nó đi nào, bảo bối của anh...]

[Được... a... nuốt hết... toàn bộ rồi...]

[Ừm.. vậy anh.. bắt đầu làm...]

[Ừm.. Chồng...a...]

[Vợ ngoan.. bảo bối ngoan... em thật ngoan... thật giỏi...]

[Chồng thật lợi hại... thật lớn... vợ ngoan không chịu nổi nữa rồi... Chồng JJ to...]

Gửi xong câu này, đầu bên kia mãi mà không thấy trả lời tin nhắn nữa.

Trần Hâm cũng buông điện thoại xuống, cầm một cây sét-toy cất trong ngăn kéo ra bỏ vào trong miệng liếm mút rút ra rút vào.

Cậu vừa mút vừa tưởng tượng ra dáng vẻ của Chồng JJ to.

Trong thoáng chốc, miệng cậu thật sự giống như đang bị trái dưa leo bự của Chồng JJ to kia lấp đầy, mùi vị đặc trưng khiến cho Trần Hâm kích động, tờ rym nhỏ của cậu cứ thế mà hiên ngang dựng đứng một cách hùng dũng lần nữa.

Lần này, Trần Hâm không dùng tay tuốt súng nhỏ nữa mà cầm sét-toy dính đầy nước bọt kia lên. Sau đó, cậu lại mở gel bôi trơn đã chuẩn bị sẵn bôi lên bông cúc nhỏ của mình và sét-toy.

Cuối cùng, Trần Hâm khế cắn răng, gắng sức nhét cây gậy kia vào bên trong.

– A! Chồng! – Trần Hâm không kìm được khẽ kêu thành tiếng, sét-toy vẫn giữ nguyên bên trong lỗ nhỏ, cậu trở mình nâng mông lên cao, người dựa vào gối, bên hông cũng kê một cái gối.

Sau khi chuẩn bị xong xuôi, cậu bật nút công tắc của cây gậy kia.

Trần Hâm nhắm hai mắt lại và cảm nhận rất rõ ràng vận động va chạm xoáy tròn của cây hàng giả đang nằm trong bông cúc nhỏ kia.

Giữa tiếng rên vô cùng xẹt máu mũi cho người nghe kia, cậu lại thấy được âm thanh báo tin nhắn phát ra từ điện thoại di động, từ này đến giờ đã hơn ba mươi phút rồi.

Mặt mày đỏ bừng, Trần Hâm tắt công tắc gậy massage, lau sạch sẽ chất bôi trơn dính trên đó rồi đặt qua một bên. Lúc này, cậu mới hậm hực nắm lấy tờ rym nhỏ đã cứng rắn muốn nổ tung của mình rồi tuốt nhẹ cho nó phun ra sữa như mong muốn.

Vừa nhắn tin báo lại cho Chồng JJ to tiến độ của mình, Trần Hâm vừa cúi đầu ủ rũ.

Được hân chăm sóc dạy dỗ lâu như vậy, cậu cũng đạt được mục đích mà mình đã kiên trì theo đuổi từ lâu. Thế nhưng, hiện giờ, Trần Hâm vẫn cảm thấy có gì đó thiếu thiếu, nếu chỉ dựa vào bông cúc nhỏ để đạt cao trào thì cậu vẫn chưa hài lòng lắm.

Nhất định là gậy này không đủ lớn!!!

Thế là Trần Hâm âm thầm lên taobao lần nữa để tìm mua một cây JJ giả có kích thước tương tự với Chồng JJ to.

*Lời beta-er: từ hôm nay, họa mi bắt đầu hót:3

3. Chương 3: Lão Đại Chung Phòng Ký Túc, Xin Đừng Chối Mắt Như Vậy Được Không?

Edit: Chang; beta: Leslie

Kì nghỉ dài hạn trước khi vào đại học trôi qua trong nháy mắt ...

Mỗi ngày, Trần Hâm đều trải qua cùng với [Chồng JJ to] rất thoải mái như cá gặp nước.

Đáng tiếc, nhiệt huyết sôi dâng kí thi trường xa lúc ban đầu của cậu đã tụt xuống gần như 0 bởi cậu là sống ở thành phố khác nên không thể không ở lại kí túc xá đại học.

Cứ như vậy, tất cả dụng cụ tình thú của Trần Hâm bao cây sét toy kia cũng không thể mang theo được. Thậm chí, những cuộc trò chuyện tình thú với [Chồng JJ to] cũng vì vậy mà giảm bớt rất nhiều...

Dưới sự đưa tiễn của cha mẹ, Trần Hâm ôm tinh thần đang xuống dốc mà ủ rũ kéo hành lý vào phòng ngủ bốn người trong ký túc được nhà trường sắp xếp ngẫu nhiên.

Vừa mở cửa, cậu lập tức trông thấy ba cái đầu đồng loạt nhìn về phía mình.

– Chào các cậu... tôi là Trần Hâm – Trần Hâm căng thẳng chào hỏi ba người kia.

– Xin chào, tôi là Trương Lỗi – Cậu trai cầm điện thoại ngồi đầu giường trả lời đầu tiên rồi bỏ điện thoại xuống giúp Trần Hâm kéo hành lý vào – Tôi muốn ngủ giường trên, không biết cậu ngủ giường dưới có được không?

– Không... không sao... – Trần Hâm ngây người nhìn bóng lưng đang ung dung giúp mình chuyển hành lý vào thật lâu.

Thật là một bờ vai cực phẩm nha...

Hai người kia cũng chào hỏi cậu. Chờ Trần Hâm sắp xếp đồ đạc và dọn dẹp hành lý xong, cả bốn người giới thiệu một chút về bản thân. Sau đó, bọn họ theo thứ tự tuổi tác mà sắp xếp vai vế lớn bé trong phòng.

– Mới nhìn cậu tôi còn tưởng học sinh trung học năm nhất sao lại chạy lạc vào đây đây – Trương Lỗi là người lớn tuổi nhất nên nghiêm nhiên trở thành lão đại của phòng ngủ. Nhìn về phía lão tứ ngồi cạnh đang đỏ mặt cúi đầu, anh không nhìn được mà chọc cậu một câu.

– ... – Trần Hâm cúi gằm mặt không dám nhìn thẳng vào mắt lão đại.

Hai người còn lại thấy Trần Hâm xấu hổ như vậy đành giúp cậu giải vây. Cả bọn bàn nhau đi chỗ nào ăn một bữa mừng bốn người có duyên ở cùng phòng ký túc và trải qua bốn năm đại học với nhau.

Trần Hâm vẫn ngây ngẩn nhìn chăm chăm vào bóng lưng lão đại. Anh là người cực kì cởi mở, sáng sủa, anh còn nói là vì chơi bóng rổ mấy năm trời nên da cũng bị phơi thành rám nắng còn cơ bắp lại săn chắc. Mặc dù gương mặt anh không phải kiểu đẹp trai như mấy tiểu thít tươi được săn đuổi nhưng cảm giác bộc trực thẳng thắn này lại làm cho cậu động lòng.

Đáng nói hơn nữa chính là cậu vừa cúi đầu thì có thể nhìn thấy vật ẩn bên dưới quần của lão đại. Rõ ràng Trương Lỗi mặc quần thể thao rộng thùng thình vậy mà cái chỗ to lớn gồ lên kia vẫn lắc lư từng cái một cách vô cùng chân thực theo từng bước chân anh đi.

Đáy lòng Trần Hâm thật muốn kêu gào bảy bảy bốn chín lần...

Đây chính là trái dưa leo to hoàn hảo chân thực đang ở trước mặt chờ cậu liếm đó, aaaaaaaaaaaaaa!!!

Đáng tiếc Trần Hâm làm gì có gan lớn như vậy...

Cậu vừa nhú mồm nhìn về phía lão đại đang giúp mình nướng mấy miếng thịt trâu nói cảm ơn vừa cố gắng kiềm chế ánh mắt mình không ngừng bị hấp dẫn bởi chỗ vô cùng nhạy cảm kia...

Ngày thứ nhất của cuộc sống 4 năm đại học cứ ngu ngơ mà trôi qua như vậy.

Buổi tối, nhận được tin nhắn chòeng ghẹo của [Chòeng JJ to], Trần Hâm trả lời lộn xộn đến mức chẳng nhớ rõ mình đã nói cái gì.

Có điều, ngày hôm sau thức giấc, không nhìn thấy bóng dáng lão đại, rốt cuộc cậu cũng lấy lại được tinh thần.

Nhận được tin nhắn của [Chòeng JJ to] muốn abcxzy với mình, lại nghĩ đến bản thân sắp vào đợt tập quân sự dài hạn, Trần Hâm đồng ý ngay lập tức.

Nhưng mà Trần Hâm hiển nhiên không dám “thả ga” với [Chòeng JJ to] ở phòng ngủ của mình. Cậu lấy cớ ra ngoài hóng gió mà ôm điện thoại đến nhà nghỉ nhỏ gần trường học, vô cùng nghiêm túc và đứng đắn thuê một phòng đơn...

Cứ như vậy, cuộc sống đại học của Trần Hâm mỗi ngày chính là âm thầm liếm JJ to của lão đại cùng phòng ở trong lòng 7 7 49 lần và cứ vài hôm lại đi nhà nghỉ ve vãn tán tỉnh [Chòeng JJ to] trên mạng.

Ngày tháng trôi qua mau chóng...

Ở cùng một thời gian, Trần Hâm cùng từ từ quen với hormon mãnh liệt tỏa ra từ cơ thể cường tráng của lão đại.

Ngoại trừ tháng đầu tiên sống chung còn khá e dè, những năm sau đó, cậu đều được lão đại chăm sóc và giúp đỡ không ít.

Bởi vì Trương Lỗi là người bản địa, nhà lại không thiếu tiền nên dù có việc nhờ vả hay không thì anh vẫn thường xuyên mời bạn cùng phòng ra ngoài ăn uống vui vẻ một bữa. Hơn thế nữa, ngoài việc hào sảng, anh lại còn rất tinh tế, sinh nhật của mỗi người anh đều nhớ rõ mồn một.

Sinh nhật năm ấy, Trần Hâm bị thầy Vu chèn ép khiến không thể về nhà, lão đại mua một cái bánh ngọt rồi tổ chức sinh nhật cho Trần Hâm cùng với hai người anh em cùng phòng. Hiển nhiên là nửa cái bánh sinh nhật còn dư lại đã bị Trần Hâm mang đến nhà nghỉ vào ngày hôm sau. Sau đó, trong lúc ứ ừ với [Chòeng JJ to], cậu đã bơi hết vào trong bông cúc nhỏ của mình...

Trần Hâm rất cảm kích ba người cùng phòng với mình. Trừ lão đại Trương Lỗi, lão nhị và lão tam cũng rất quan tâm đến cậu bởi dù cậu đã lớn nhưng gương mặt vẫn còn rất trẻ con, cộng thêm tính cách trời sinh rất dễ xấu hổ nên mấy tên con trai trong phòng sẽ không tự chủ mà quan tâm cậu nhiều hơn một chút cứ như là quan tâm một đứa nhỏ.

Nhờ vậy mà cuộc sống đại học của Trần Hâm trôi qua thật êm đềm và dễ dàng.

Chỉ duy có một việc khiến cậu không thể nào chịu nổi. Đó chính là lão đại cứ thích để trần khi đi ngủ, Thậm chí, mỗi khi tắm xong, anh chỉ mặc độc một cái quần lót rồi cứ thế mà lượn qua lượn lại trong phòng. Đã vậy, giường của Trần Hâm lại nằm bên dưới giường của của lão đại mà cầu thang trèo lên giường vừa vịn ngang tầm gối đầu của cậu =_,=

Vì lẽ đó, đôi khi Trần Hâm giả vờ như đang ngủ nhưng thực ra là cậu đang híp mắt len lén quan sát vóc dáng mê người kia cùng với vật gồ lên và quần lót bọc lại. mỗi khi quan sát, bông cúc nhỏ đằng sau cậu lại không không chế được mà cảm thấy ngứa ngáy.

Nhưng qua đến ngày hôm sau, cảm giác ngứa ngáy đó ngay lập tức đã được [Chồng JJ to] giúp cậu thỏa mãn.

Nói chung là dù Trần Hâm gặp được một người lúc nào cũng tỏa ra hormon mãnh liệt hấp dẫn ở hiện thực nhưng cậu vẫn giữ vững lập trường của mình đó là ngọt ngào cùng [Chồng JJ to] trên mạng trong bốn năm đại học đó nha.

4. Chương 4: Chồng Thật Mạnh Mẽ, Thật Giỏi, Thật Lợi Hại ~

Edit: Chang; beta: Leslie

Trần Hâm bảo vệ tiếng tăm của mình cực kín kẽ, đến tận bây giờ cậu vẫn chưa tiết lộ số điện thoại di động cùng thông tin thật của mình. Ngay cả [Chồng JJ to] khổ sở xin xỏ sex phone cũng bị cậu cự tuyệt, vì chuyện này mà anh khổ não thật lâu.

Có điều, gần đây wechat phát triển nhanh chóng, [Chồng JJ to] của Trần Hâm rốt cuộc cũng nghĩ ra một phương pháp ve vãn mới với [Vợ nhỏ damdang] của anh.

[Chẳng lẽ em không muốn nghe giọng anh, nghe xem anh làm thế nào để xxx cúc hoa bé nhỏ của em?]

[... Được rồi, dù em không muốn nhưng anh lại muốn nghe giọng em rên rỉ gọi [Chồng JJ to] mà...]

Và thế là, Trần Hâm bùng mặt đỏ lựng điên cuồng lập một số wechat, add nick [Chồng JJ to] của mình.

Da mặt anh chồng này của cậu thật sự dày đến không thể tưởng tượng nổi. Avatar của anh không những là hình trái dưa leo bị mới chụp mà anh lại vừa mặt dày gọi “Vợ damdang...” vừa bảo Trần Hâm đổi ảnh đại diện thành bông cúc bé nhỏ rỉ nước mà anh đã lưu về trong máy.

Vốn dĩ trên QQ [Chồng JJ to] đã đòi Trần Hâm đổi avatar thành ảnh này từ lâu nhưng cậu vẫn còn cần mặt mũi đó! QQ này kết bạn với rất nhiều người quen nên có chết Trần Hâm cũng không bao giờ đồng ý.

Còn wechat này... lại chỉ dùng vào việc nhắn tin abcdxyz với [Chồng JJ to] nên cũng không bạn với bất kỳ ai cả...

Trần Hâm che gương mặt đang nóng dần của mình lên, chọn đại một tấm ảnh bông cúc bé nhỏ nhỏ mê người mà [Chồng JJ to] gửi đến để dùng làm ảnh đại diện.

– Chúng ta quả nhiên là trời sinh một đôi...

Nghe được giọng nói mang theo ý cười của [Chồng JJ to] gửi sang, Trần Hâm không kìm được mà giật mình...

Âm thanh khàn khàn trầm thấp này quá quyến rũ... Một tiếng thở nhẹ cũng khiến cho cậu đỏ mặt tim đập.

“Vợ damdang, gọi chồng nghe một chút nào” vừa nghe voice chat [Chồng JJ to] gửi đến, hai chân Trần Hâm không kèm chế được mà giật giật...

Lúc này, cậu nhìn qua lão nhị đang ngồi trong phòng đọc sách một cái rồi chạy ngay vào nhà vệ sinh nhỏ giọng reply với [Chồng JJ to]:

– Chồng JJ to... em là vợ damdang của anh...

Thế mới nói, tiểu thụ ngày thường hay mắc cỡ nhưng khi đã damdang thì mặt mũi gì gì đó đều quảng mắt luôn...

Đầu bên kia nghe được câu này, [Chồng JJ to] lập tức không chịu nổi muốn hung hăng dè vợ ngoan của mình ra một trận. Anh thấp giọng nói mang theo hơi hướng dụ dỗ:

– Nhóc damdang này, muốn bị làm sao? Hửm? Vẻnng mông lên...

– Ừm... – Nghe được câu này, Trần Hâm biết ngay anh chồng hiện giờ muốn chọc bông cúc nhỏ của mình rồi. Dĩ nhiên, cậu không ngại dùng cách thức mới này ứa ứa với chồng một hiệp. Chẳng qua bây giờ cậu vẫn còn ở trong phòng ký túc xá và lão nhị bên kia vẫn đang ngồi đọc sách đó.

Trần Hâm không thể làm gì khác hơn là nhắn tin cho [Chồng JJ to] nói rằng hôm nay không tiện, chờ ngày mai được nghỉ ngơi sẽ làm một lần thật vui vẻ.

Đối phương cũng thông cảm mà đồng ý, không bắt cậu nói mấy câu đỏ mặt kia nữa. Ngược lại, anh không ngừng gửi mấy đoạn voice chat thật dài qua cho cậu.

Trần Hâm trốn lên giường đeo tai nghe lên. Nhất thời tim cậu đập dữ dội, chân siết chặt, ngừng thở nghe hết một câu dài đến 60 giây. Sau đó, cậu thở phào tiếp tục che mặt nghe tiếp...

Chội ôi, không ngờ lúc [Chồng JJ to] tuốt sủng sẽ có âm thanh như vậy, thật muốn... muốn ngay lập tức bị trái dừa leo bự kia hung hăng chọc chọc.

Trần Hâm siết chặt gối, ghì chặt hai chân, lăn lộn trên giường thật lâu mới trấn tĩnh lại rồi từ từ thiếp đi...

Lão nhị đeo tai nghe nghe nhạc, vừa nhìn cuốn truyện nhỏ vừa mang ánh mắt kỳ quái liếc qua động tác lạ lùng của lão tứ phía đối diện một chút rồi lại tiếp tục đọc truyện.

Sáng sớm ngày hôm sau, Trần Hâm ôm tất cả kho báu cất giữ dưới đáy giường đi đến nhà nghỉ mọi khi vẫn thuê phòng.

Chủ nhà nghỉ từ lâu đã quen mặt cậu. Ông dùng ánh mắt đồng cảm nhìn theo Trần Hâm lên tầng hai, trong lòng miên man suy nghĩ rốt cuộc bạn cùng phòng không tốt đến mức nào mà lại để cho bạn nhỏ tướng mạo dễ nhìn thế này phải năm lần bảy lượt đến đây có thể ngủ một giấc say sưa. Cũng tội cậu nhỏ tính tình ngoan ngoãn, nếu như đối lại là ông thì ông đã chửi cho bạn cùng phòng một trận rồi đổi phòng ký túc khác rồi.

Thế nhưng, ông chủ đã bị vẻ ngoài nai tơ của Trần Hâm lừa gạt. Ông không bao giờ ngờ được cậu sinh viên ngoan ngoãn này vừa vào phòng liền cởi toàn bộ quần áo trên người rồi lấy tấm thảm lông đã chuẩn bị sẵn trải lên giường. Sau đó, cậu nằm lên thảm, lấy bôi trơn cùng cây sét toy đặt bên cạnh mình, vừa đủ gần để có thể tiện tay lấy được.

Sau khi chuẩn bị mọi thứ ổn thỏa, Trần Hâm không đợi được nữa lấy ngay điện thoại ra rồi gửi một đoạn voice chat sang cho [Chồng JJ to] đã đợi mình từ lâu:

– Chồng JJ to... vợ damdang... đã chuẩn bị xong...

– A... em cởi hết quần áo chưa... có muốn anh giúp em cởi không? – Đối phương reply một cách nhanh chóng.

Nghe được âm thanh từ tính khàn khàn của anh chồng, Trần Hâm có phản ứng ngay lập tức, cậu phối hợp đáp lời:

– Em đã cởi sạch từ đầu rồi.... Chồng JJ to.. anh có muốn kiểm tra không?

- Ừm... Tiểu damdang đã cởi sạch rồi... vậy bây giờ em hãy xoay người cho chồng xem phía sau của em nào...
- Được...
- Vênh cái mông của em lên...
- Nâng rồi... chồng à...

“Bốp”

Đối phương đột nhiên gửi tới một tiếng vật nặng bị vỗ làm Trần Hâm sợ hết hồn. Nhưng ngay sau đó, cậu lập tức nhận ra đó là gì nên tiếp tục duy trì tư thế nằm sấp vênh mông trên giường, rên rỉ nói:

- Chồng xấu xa... tại sao đánh em?
- Vợ lẳng lơ... anh chỉ bảo em cởi hết quần áo thôi, vậy mà không ngờ trong bông cúc nhỏ lại giấu đồ... như vậy sao anh lại không thể phạt em cho được.

Nói xong, bên kia lại gửi đến một tiếng “Bốp!” vang dội.

Phối hợp với những lời dụ dỗ của [Chồng JJ to], từng tiếng “Bốp” vang lên đã khiến chó Trần Hâm cũng có cảm giác cái mông damdang của mình được anh chồng nắm trong tay. Thậm chí, cậu còn có ảo giác mình đang bị đánh mông không ngừng.

Trần Hâm cầm lấy cây sét toy, thoa gel bôi trơn lên, thả lỏng cúc hoa rồi từ từ cắm vào. Tiếp đó, cậu với một tay ra sau xoa nắn mông mình, một tay cầm điện thoại di động kêu mấy tiếng “A...a...”

- Chồng xấu a... ừm... đó là vì anh không thỏa mãn em, em mới phải dùng cái hàng giả này để thay thế... không được đánh mông em nữa, sắp bị anh đánh hỏng rồi...
- Hừ... thật damdang... rõ ràng hàng của anh to như vậy... mà vẫn không thể thỏa mãn em, cái mông nhỏ này của em đáng bị đánh... Em nhìn chỗ nào bị đánh hỏng hả, rõ là bị đánh đến hửng lên rồi... - [Chồng JJ to] vừa nói xong, vài tiếng bốp bốp lại truyền đến.
- Ừm... là bị đánh đến hửng rồi... cái mông damdang này ngứa quá... chồng mau sờ bông cúc nhỏ này đi, nó ngứa ngứa muốn chết rồi...

Nhờ được chồng dạy dỗ mà Trần Hâm trở nên vô cùng ngoan ngoãn. Chỉ cần anh nói chưa được động thì cho dù cậu khó chịu đến mấy cũng sẽ không thừa dịp anh không nhìn thấy mà tự cầm sét toy làm. Thay vào đó, cậu sẽ xin xỏ, van cầu anh để hy vọng đối phương thỏa mãn yêu cầu của mình.

- Mẹ nó... Rốt cuộc là kẻ nào dạy ra em câu dẫn thế này... Được rồi, vì em ngoan ngoãn nên chồng thưởng cho em đưa leo to đây.
- Ừm.. Tiểu damdang đương nhiên... đương nhiên là do một tay [Chồng JJ to] dạy dỗ rồi. Chồng à đưa leo anh anh lớn quá... lại thơm nữa - Nghe được chỉ thị kế tiếp, Trần Hâm lập tức cầm cây sét toy kia bỏ vào miệng không ngừng liếm mút, vừa mút vừa gửi tiếng rên rỉ của mình đi.
- Chồng thật giỏi.... Ừm... đưa leo thật lớn... a... thật cứng... ừm.. ăn thật ngon.
- Tiểu damdang có phải muốn uống sữa của chồng không?
- Muốn uống... tiểu damdang muốn uống sữa của chồng... muốn uống sữa nóng hổi.
- Vậy còn không nhanh lên! - Lại một tiếng “bốp” vang lên từ bên kia.
- A! - Trần Hâm run rẩy, nhanh chóng rút ra cắm vào cây sét toy trong miệng. Mà voice message gửi qua lại trộn lẫn với tiếng trầm thấp thở dốc rất rõ của [Chồng JJ to] đang tuốt sủng.
- Ừm.. chồng... mau cho em... cho em uống sữa...
- Đồ damdang... học... - Người bên kia càng lúc càng thở dốc, ùng với đó là tốc độ cắm rút của Trần Hâm bên này càng lúc càng nhanh, âm thanh này kéo dài cả một lúc lâu...

Cậu nghe được đối phương gửi tới một đoạn voice như sau:

– Thỏa mãn em...

– Ừm.. sữa...

– Nuốt hết toàn bộ... đồ hư hỏng...

– Ừm... a... toàn bộ... đều nuốt hết... chồng à... – Trần Hâm phối hợp với chỉ thị của [Chồng JJ to] phát ra tiếng nuốt.

– Bảo bối ngoan... – Đối phương hiển nhiên rất hài lòng với sự thuận theo của Trần Hâm. Nghiêng ngó chốc lát, anh lại ra lệnh cho Trần Hâm xoay người, tự chơi hai hạt đậu nhỏ của mình.

Trần Hâm hiển nhiên rất nghe lời. Cậu mở rộng hai chân, giữ nguyên cây sết toy đang cắm trong cúc hoa rồi xoay người, hai tay xoa nắn ngực mình.

Một lúc sau, đối phương lại ra yêu cầu mới. Lần này, [Chồng JJ to] mới chính thức cắm vào bông cúc nhỏ của Trần Hâm..

Dựa theo tiếng chỉ thị, cậu trở mình thành tư thế quỳ dạng hai chân, cái mông vênh lên thật cao lộ ra cây sết toy đã cắm trong bông cúc của mình từ lúc này.

– Đồ damdang này, cây hàng giả này ăn ngon lắm hay sao mà em lại ngậm không chịu nhả ra chứ?

– Ừm... Món đồ giả này ăn ngon... nhưng... hàng thật của anh vẫn... ăn ngon hơn... chồng... mau cho em đi...

– Ừm... Vợ ngoan... Cái này của chồng cho em... Ô...

Một tiếng rên trầm thấp vang lên, Trần Hâm giống như lạc vào trong ảo giác. Cậu với tay ra phía sau mông cầm rút cây hàng giả, vừa nghe tiếng hít thở của đối phương trộn lẫn tiếng nói chuyện vừa mở công tắc, vịn đến độ rung lớn nhất...

– A!... – Trần Hâm không nén được rên lên một tiếng vô cùng damdang. Tiếp đó, cậu cửa ghi voice message gửi đi vừa nghe tiếng thở dốc của [Chồng JJ to] lại vừa phối hợp lắc ngoáy cái mông trắng tròn của mình.

Có điều, chỉ một lúc sau, trym nhỏ vốn bị dạy dỗ từ trước chỉ nhờ kích thích lỗ nhỏ đã nộ vũ khí đầu hàng. Nhưng mà Trần Hâm vẫn không dừng cây sết toy lại mà tiếp tục nằm rên một lúc nữa...

Cho đến khi tiếng hít thở của đối phương dần trở nên bình tĩnh, cậu mới tắt công tắc rồi rút cây hàng kia ra rồi nằm vật ra giường hít thở đều...

– Cảm giác thế nào? – Lời nói của đối phương xen lẫn ý cười.

– Ừm... thoải mái lắm chồng ạ.

– A, vậy lần sau chúng ta lại tiếp tục.

– Ừm.

– Tiểu damdang, lại đây chồng hôn một cái.

– Moah.

– Bé ngoan..

Trần Hâm nghe đi nghe lại mấy tiếng “bé ngoan” mấy lần rồi mới ôm cây hàng trong tay ngọt ngào chìm vào giấc ngủ.

5. Chương 5: Thuyền Huỳnh Đế Nói Lật Là Lật

Edit: Chang; Beta: Leslie

Bốn năm trôi qua trong thoáng chốc, lễ tốt nghiệp đã sắp đến.

Dạo gần đây, lão đại gần đây xuất quỷ nhập thần, nghe nói là chuẩn bị xuất ngoại học thạc sĩ. Lão nhị vẫn ngày ngày đến thư viện, bận bịu hoàn thành nốt luận văn tốt nghiệp. Lão tam đã sớm có công việc, rảnh rỗi thì giúp lão nhị một tay. Còn với Trần Hâm, mặc dù đã sớm có quyết định về công việc nhưng cậu vẫn có chút mờ mịt.

Phần mờ mịt này của cậu không phải là về con đường tương lai phía trước mà là mờ mịt trong chuyện tình cảm.

Bốn năm qua, ngoại trừ câu chuyện tình cảm hoang đường này thì cậu không có bất kì đối tượng nào khác.

Thế nhưng, với một tên nhóc từ trước đến giờ chưa từng hẹn hò yêu đương thì Trần Hâm vẫn rất hoang mang. Cậu không biết mối quan hệ giữa mình và [Chồng JJ to] có được coi là yêu hay không.

Cho dù là yêu qua mạng nhưng bọn họ lại không giống như những cặp đôi bình thường yêu nhau. Hai người chưa bao giờ hỏi han sinh hoạt hàng ngày của người kia, cũng không muốn biết chuyện bạn bè xung quanh của cả hai. Giữa hai bọn họ chỉ có tán tỉnh và ve vãn.

Mỗi câu mỗi từ họ nhả cho nhau đều có liên quan đến chuyện yêu đương. Thế nhưng, mỗi câu mỗi này lại chỉ nói ra khi hai người muốn kích thích đối phương mà thôi.

Có điều, nếu bảo Trần Hâm coi mối quan hệ giữa cậu và [Chồng JJ to] là bạn giường thì cậu lại không đồng ý.

Bốn năm qua, ở cả trên mạng lẫn ngoài đời thực, bọn họ chỉ có nhau, hết lòng vun đắp tình cảm, ăn ý ve vãn, ngọt ngào âu yếm. Nhưng mà không ai biết con người thật của người kia, lại càng không biết mặt mũi của người yêu mình là thế nào.

Lúc đầu, topic tìm một nửa của [Chồng JJ to] trên diễn đàn không hề tiết lộ thông tin cá nhân của anh. Đến khi anh có hứng thú với con người thật của Trần Hâm thì cậu lại nhát gan lại không dám tiết lộ bất kỳ thông tin cá nhân nào của mình cho anh cả.

Anh sợ mặc dù ngoài miệng đối phương luôn nói thích sự hấp dẫn của mình nhưng thực tế thì cậu cần sự hấp dẫn đó của anh để phát tiết. Còn Trần Hâm lại sợ có khi đối phương thích mình thật nhưng đến lúc nhìn thấy dáng vẻ thực sự của cậu, biết cậu trên thực tế là người dễ xấu hổ lại khép kín thì sẽ không còn hứng thú với cậu nữa.

Trần Hâm tự tưởng tượng ra vô số giả thiết, dĩ nhiên là không có cái nào có kết cục tốt đẹp cả.

Vì vậy, cậu dùng mọi cách từ chối yêu cầu chat video của [Chồng JJ to].

Gần đến ngày tốt nghiệp, Trần Hâm nhận được một đoạn chat voice thật dài của [Chồng JJ to] gửi đến khiến cậu không biết làm thế nào cho phải.

Đối phương nói anh hy vọng trước khi tốt nghiệp có thể gặp Trần Hâm một lần. Nếu trong quãng thời gian vừa qua giữa hai người có gì không vừa ý nhau thì có thể nói cho hết, sau đó chấm dứt đoạn tình cảm này một cách vui vẻ. Còn nếu hai người cảm thấy không tệ, anh không ngại tiếp tục sống chung với cậu. Dĩ nhiên, nếu như Trần Hâm cảm thấy ngại thì lần gặp mặt này anh sẽ không làm bất cứ chuyện gì với cậu.

Dường như hiểu rõ cái tính cách rùa đen rụt đầu của Trần Hâm mà câu nói cuối cùng của anh đã ép cậu không thể không nhìn thẳng vào đoạn tình cảm này.

[Nếu như em không sẵn sàng, sau này chúng ta không cần gặp nhau nữa]

Trần Hâm biết đây là câu nói cuối cùng của [Chồng JJ to] của cậu. Sống hay chết đều phải quyết định ngay trong hôm nay.

Sau khi cầm điện thoại di động thật lâu, cuối cùng Trần Hâm cũng đồng ý với yêu cầu của [Chồng JJ to].

Là ngựa hay là lừa thì phải kéo ra ngoài mới biết được, tình cảm của cậu với anh nên tiếp tục hay chấm dứt đều phải dựa vào cuộc gặp mặt lần này để đưa ra được quyết định cuối cùng.

Vất vả lấy hết can đảm một lần, Trần Hâm quyết không lùi bước, chủ động hỏi thăm đối phương muốn gặp mặt ở đâu.

Trước đó, trong lần trò chuyện đầu tiên, hai người đã biết họ ở cùng một thành phố với nhau.

Đối phương lập tức trả lời: [Anh là sinh viên đại học X, gần đây có một quán lẩu rất nổi tiếng, em có muốn thử không?]

Khi đã thật sự quyết định gặp nhau, đối phương không dùng ngôn ngữ ngả nón nữa mà nghiêm túc trả lời.

Khi thấy câu trả lời này, Trần Hâm cũng sợ một chút lại gõ tiếp.

[Có phải anh nói quán lẩu XX không? Chỗ đó là chỗ em hay tới... còn nữa.... Em cũng là sinh viên đại học X...]

[!!!] – Đối phương chỉ gửi tới ba dấu chấm than.

Trò chuyện bốn năm trời trên mạng, bọn họ vừa phát hiện ra đối phương là bạn học cùng trường với mình.

[Anh vừa tan học, em đang ở đâu?]

[Phòng ký túc xá...]

[Chuyện này... nếu em không ngại...]

[Ừm, được, có điều, anh có thể chờ em một chút không? Em vừa mới ngủ dậy được một lúc thôi]

[Không sao, anh cũng định về phòng ký túc trước. Sáng nay dậy sớm để đi học. Anh không muốn để em nhìn thấy đầu tóc rối bời]

[Vâng vâng]

Trần Hâm nghĩ thầm trong lòng: “Em cũng không muốn để anh nhìn thấy em đầu tóc rối bời đâu~”

Mất thấy chuẩn bị gặp mặt người mình gọi là “chồng” nhiều năm, Trần Hâm luôn cố gắng tìm quần áo trong tủ, vừa lúc những người khác đã ra ngoài từ sớm không biết chừng nào mới về. Cậu vừa căng thẳng vừa mong đợi. Tưởng tượng dáng vẻ chồng mình là như thế nào.

Khi Trần Hâm vừa tìm được chiếc áo sơ mi yêu thích của mình, đối phương lại nhắn tin đến: [Phòng của em ở tầng mấy, có khi anh đã từng gặp em rồi]

[Tầng 5] – Trần Hâm mỉm cười trả lời. Đúng nha, có thể hai người đã gặp nhau từ lâu rồi, chẳng qua là không biết lẫn nhau thôi.

[... Chúng ta còn ở cùng một tầng nữa!] – Đối phương đột nhiên gửi sang một câu cảm thán rồi hỏi tiếp – [Năm lẻ mấy?]

[...] Lúc này Trần Hâm đã căng thẳng muốn chết. Không phải chứ, nếu là cùng tầng thì chắc chắn đã từng gặp nhau rồi.

Vậy thì anh chồng của cậu là ai? Đội trưởng đội nhu đạo ở đầu kia hành lang? Hay Vương Hoa mặt “đầy vết tích thanh xuân” ở phòng bên cạnh? Dừa leo của bọn họ cũng rất lớn đó.

Trần Hâm ôm mặt tưởng tượng rồi lại lắc đầu một cái. Không đúng không đúng, biết đâu có khi chồng của mình gạt mình thì sao, có thể anh ấy không phải ở đây đâu... nếu là như vậy...

Trần Hâm cau mày một cái lại kiên quyết lắc đầu, cậu tin tưởng chồng mình sẽ không lừa mình đâu.

Bất kể ra sao, nhất định cũng phải dứt khoát một lần.

Trần Hâm nghiêng răng nói số phòng mình: [Em ở 504, anh ở đâu?]

Thế nhưng, cho đến tận khi Trần Hâm thay quần áo đánh răng xong, lại len lén lấy sáp vuốt tóc của lão đại vuốt vuốt mấy cái, tiếng gõ cửa vẫn chưa vang lên, ngược lại tiếng chuông điện thoại của cậu lại reo.

Trần Hâm cầm điện thoại lên nhìn một cái, hóa ra là lão đại.

Gần đây không nhìn thấy bóng dáng anh ấy ở đâu, đột nhiên gọi điện thoại để làm gì?

– Lão đại à, sao vậy?

– ... – Nhưng mà kỳ lạ là lão đại lại không nói một lời. Trần Hâm nghi ngờ nhìn màn hình di động, đúng là lão đại mà – Alo, alo, lão đại?

Trong điện thoại di động chỉ truyền tới tiếng thở dốc nhỏ của đối phương. Lúc Trần Hâm cho là lão đại vô tình dè vào điện thoại, một âm thanh quen thuộc lọt vào tai làm cả người cậu tê rần

– Tiểu damdang...

– ... – Trần Hâm trợn to hai mắt, sững sờ xác nhận lại một lần nữa cái tên hiện lên trên màn hình là lão đại, không tưởng tượng nổi đáp – Không phải chứ... – Giọng nói của cậu mang theo sự run rẩy.

Đối phương không nói gì thêm nữa, Trần Hâm cảm giác được lão đại phía bên kia đã bắt đầu chạy nhanh. Sau một loạt tiếng bước chân là tiếng chìa khóa tra vào ổ.

Trần Hâm ngơ ngác đứng trước giường mình, mắt không chớp nhìn người con trai trước mặt giờ điện thoại lên, mặt đầy ý cười sáng (dâm) lạn (đăng).

Trương Lỗi dùng âm thanh trầm thấp nói vào điện thoại di động:

– Vợ damdang...

Trần Hâm đồng thời nghe được âm thanh giống y như vậy phát ra từ điện thoại mình.

– Lão... lão đại...

Trần Hâm hoàn toàn không ngờ được trên đời lại có chuyện trùng hợp đến thế.

Bọn họ ngủ chung phòng bốn năm trời mà không hề phát hiện ra người chồng tốt vợ ngoan với mình trên mạng lại chính là anh em của mình!!!

Trần Hâm ngây ngốc đứng ở đó nhìn lão đại bước nhanh đến trước mặt, hoàn toàn không biết phản ứng thế nào.

Có điều Trương Lỗi cũng không cho cậu cơ hội nói chuyện mà kéo cậu vào lòng, cúi đầu chặn môi cậu một cách mạnh mẽ.

– Ừm... Lão đại... – Đây là lần đầu tiên Trần Hâm hôn người khác. Cậu hoàn toàn không ngờ được nụ hôn này lại xuất phát từ người anh em cùng phòng ngủ.

Cậu cũng chưa từng nghĩ đến lão đại sẽ ôm cậu rồi gặm cắn cậu như thế.

Hương vị hormon trước giờ mê hoặc cậu bủa vây xung quanh Trần Hâm. Trong nháy mắt, cả người cậu mềm nhũn, mặc cho Trương Lỗi đặt cậu lên chiếc giường êm ái của mình.

6. Chương 6: Em Xem Anh Là Anh Trai, Vậy Mà Anh Lại Dè Em

Dưới thế tấn công như mãnh hổ của Trương Lỗi, Trần Hâm từ từ đầu hàng, mặc cho lão đại ôm cậu đặt lên giường của mình.

Sau khi bị gặm cắn một lúc lâu, Trần Hâm chủ động mở miệng nghênh đón cái lưỡi nóng rực của lão đại tùy tiện xâm chiếm, hai đầu lưỡi quấn lấy nhau không rời.

Môi cậu bị hôn đến sưng đỏ, quần áo gọn gàng lúc ban đầu cũng bị hai tay lão đại vuốt ve đến nhàu nát.

Trương Lỗi lưu luyến cắn mút đôi môi Trần Hâm, sau đó lại vùi mặt xuống hôn hôn liếm liếm lúm đồng tiền của cậu.

Anh vừa cởi nút áo của Trần Hâm vừa cắn lên xương quai xanh rồi mút mạnh một cái, sau đó lại cúi xuống gặm liếm hai đầu ngực tròn trịa hồng hào.

Vốn dĩ Trần Hâm muốn đẩy lão đại đang vùi trước ngực mình ra để nói chuyện rõ ràng với hắn trước. Không ngờ hiện giờ, động tác của Trương Lỗi tựa như mãnh thú đang cấu xé con mồi, nhanh chóng liếm mút đến hông và rốn cậu, hai tay đã lần xuống cởi quần Trần Hâm ra và nắm lấy trym nhỏ chơi đùa.

Mặc dù chưa từng bị ai đụng chạm qua nhưng thân thể của Trần Hâm trong mấy năm qua tự học được không ít. Vì vậy, bây giờ cậu đã vô cùng nhạy cảm. Nét dụ hoặc và damdang của Trần Hâm bị lão đại khơi mào một cách nhanh chóng. Cậu phối hợp với lão đại để cởi quần mình ra sau đó nâng cặp mông vênh lên phối hợp nghênh đón mấy cái vỗ của anh.

– Tiểu dân đảng, này thì không chịu gặp mặt, này thì xấu hổ – Trương Lỗi hời hợt vô cùng. Nếu anh ngứa ý gặp mặt sớm hơn một chút thì có phải đã ăn được vợ ngoan ngoãn damdang từ lâu rồi không?

– Ừm... Lão đại... em... – Trần Hâm lắc mông giãy giụa, nhìn thì giống như tránh né bàn tay đang chực vỗ vào nhưng thực tế lại là phối hợp nghênh đón động tác kia, nhẹ nhàng đóng đưa.

“Bốp!”

Lão đại nặng nề đánh xuống cái mông trắng mịn rồi lại xoa xoa nắn nắn tựa như nhào bột mì – Gọi lão đại cái gì? Trước kia em gọi anh là gì em quên rồi sao?

– Ồ... – Trần Hâm lắc đầu. Khi đó do cậu không biết đối phương là ai mới dám gọi như vậy. Bây giờ, cậu đã biết đối tượng ve vãn bốn năm nay hóa ra là lão đại của phòng ký túc thì làm sao mà nói ra miệng được.

“Bốp! Bốp!”

Trương Lỗi lại vỗ mạnh thêm mấy cái – Được lắm, tiểu damdang này bây giờ không nghe chồng nữa rồi đúng không, gan to lắm rồi đúng không?”

– Huhu... Không có, không có... em vẫn nghe lời mà... chỉ nghe lời chồng... – Trần Hâm lắc lắc đầu. Dưới sự kích thích qua lời nói và động tác của lão đại, rốt cuộc cậu cũng vượt qua được rào cản của mình, thốt ra những câu cậu luôn muốn trực tiếp nói với [Chồng JJ to] – Hu.. Chồng JJ to của em... Chồng JJ to... mau tới đây, đâm vào... bông cúc nhỏ damdang của vợ đi... nó ngứa lắm rồi... muốn được đưa leo to đâm vào...

– Mẹ nó, thật thiếu x mà – Rốt cuộc, Trương Lỗi cũng thấy được dáng vẻ của vợ damdang khi nói ra những lời này. Toàn thân anh giống như bị lửa đốt, mất hết cả lí trí, hàng cứng rắn đến phát đau.

Anh lại vỗ mông Trần Hâm thêm mấy lần rồi mới dần bình tĩnh lại.

– Đưa leo to của anh chưa rửa sạch sẽ, chờ chồng đi tắm rồi sẽ quay lại thỏa mãn em... – Trương Lỗi vừa nói vừa định đứng dậy ra nhà vệ sinh tắm rửa một chút. Dù sao đi nữa, anh cũng không muốn lưu lại ấn tượng xấu cho vợ của mình ở lần đầu tiên.

– Hu... đừng mà! – Thấy lão đại chuẩn rồi đi, Trần Hâm vội vã tiến tới kéo anh ngồi xuống mép giường, cúi người vùi đầu vào giữa hai chân anh rồi không do dự mà cúi xuống ngậm lấy cây hàng đậm mùi tanh nồng kia vào miệng.

– Em...! – Từng trận khoái cảm được truyền thẳng từ thân dưới lên đại não, lão đại dùng ánh mắt phức tạp nhìn Trần Hâm đang cúi đầu liếm mút chụt chụt. Anh thở dài một cái rồi lại tiếp tục phối hợp – Quả nhiên là damdang, chỉ thích ăn đưa leo to thôi phải không?

Trương Lỗi nhẹ nhàng nhéo nhéo mái tóc Trần Hâm, vuốt ve gò má cậu, nói ra những lời còn damdang hơn nữa:

– Nói mau! Đưa leo to của chồng ăn có ngon không, tiểu damdang này có phải ngày nào cũng muốn ăn đưa leo của chồng không?

– Ừm... ăn ngon lắm... em muốn... – Trần Hâm vừa cố gắng nuốt vào nhả ra vừa ngoan ngoãn trả lời câu hỏi của chồng mình.

– Sau này, có phải vợ damdang của anh muốn sáng sớm được đưa leo của chồng mớm sữa tươi, buổi trưa được ăn một lần, buổi tối lại lấp đầy bông cúc nhỏ bằng sữa đặc mới thỏa mãn đúng không?

– Vâng... ừm... hàng ngày... thỏa mãn... – Trần Hâm dùng sức mút liếm cây hàng to trong miệng, vươn lườn liếm tỉ mỉ không sót chỗ nào.

– Được rồi... – Trương Lỗi vỗ nhẹ Trần Hâm vẫn đang liếm mút, không nỡ để cậu lần đầu mà phải vất vả như vậy. Sau đó anh ôm cậu nằm lên giường và mở rộng hai chân cậu ra – Bây giờ chồng muốn nếm thử bông cúc nhỏ damdang rồi, vợ có đồng ý không?

– Đồng ý – Trần Hâm lập tức gật đầu một cái. Cậu đang đưa mông nhỏ của mình hướng về cây hàng to của chồng – Chồng ơi, mau đến đi, dùng đưa leo to của anh đâm vào bông cúc nhỏ damdang đi.

Bông cúc nhỏ trải qua mấy năm dạy dỗ đã chảy đầy dịch ướt từ lâu nên Trương Lỗi không cần dùng đến gel bôi trơn nữa mà từ từ nhét thẳng vào luôn.

– A! Ừm... – Lúc Trương Lỗi tiến vào, Trần Hâm lập tức bị chấn động mạnh mẽ, ánh mắt mơ màng nhìn lão đại cũng đang chăm chú nhìn mình – Chồng... đau...

– Bảo bối, thả lỏng... – Trương Lỗi biết mặc dù Trần Hâm đã tự dùng phía sau nhiều năm nhưng vẫn chưa từng trải qua mùi vị thực sự của hàng thật giá thật, lại thêm hàng của anh cũng đáng để kiêu ngạo lắm đó. Trương Lỗi kèm nén ham muốn trực tiếp ra vào trong động nhỏ này, dịu dàng an ủi Trần Hâm – Vợ ngoan, thả lỏng... Nhớ lại xem những lần trước em đã ăn đưa leo như thế nào.

– Trước kia, trước kia.. – Đôi mắt Trần Hâm ửng đỏ dán vào ánh mắt thâm tình của lão đại. Sau khi nhận lấy một nụ hôn vô cùng dịu dàng của hắn, cậu mới từ từ nhớ lại làm sao để thả lỏng. Quả nhiên, bông cúc nhỏ đằng sau không còn co rút chặt chẽ như lúc này nữa.

Rốt cuộc, cây hàng cứng rắn của lão đại cũng cảm nhận được khoái cảm dồn chặt không gì sánh bằng, nh cú đầu triển miên hôn Trần Hâm, nuốt hết tiếng rên rỉ của cậu xuống.

Sau khi hôn một lúc lâu, lão đại thấy Trần Hâm không còn trưng vẻ mặt đáng thương vì chịu đau nữa mà còn đưa đẩy mông hướng về phía gáy thịt của mình, bên tai anh cũng truyền tới âm thanh rên rỉ mềm nhũn:

– Chồng JJ to... Anh mau chuyển động đi...

– Mẹ nó... – Dù ý chí có mạnh đến đâu nhưng khi trông thấy bộ dạng damdang này của Trần Hâm thì anh cũng không thể giả vờ bình tĩnh được nữa rồi.

Mặc kệ tiểu damdang bên dưới có còn đau nữa hay không, hông Trương Lỗi như được thêm sức mà đâm chọc mấy trăm cái vừa sâu lại vừa nhanh. Cho dù nghe được tiếng Trần Hâm rên rỉ xin tha bằng mấy câu phóng đảng như “Chồng JJ to tha cho em đi mà, Chồng JJ to chậm một tí đi~, Anh trai tốt, em xin anh đấy...”, lão đại cũng không dừng, ngược lại còn dùng sức đâm chọc bông cúc nhỏ phía sau mãnh liệt hơn.

Điều này chứng minh rằng, có damdang cỡ nào đi nữa thì gặp phải cây hàng to này cũng phải chịu khuất phục thôi.

Trần Hâm động tình kêu rên liên tục, không ngừng dùng đưa lắc lư theo động tác của lão đại. Chỉ một lúc sau, trộm nhỏ của cậu đành nộp vũ khí đầu hàng, ý thức dần trở nên mơ hồ, ánh mắt mờ mịt mông lung, trong miệng chỉ có những tiếng rên rỉ rời rạc do bị làm đến sáng khoái.

Trương Lỗi không đồng ý làm lần nữa như yêu cầu của tiểu dâm đảng vì dù sao đi nữa thì đây cũng là lần đầu tiên của cậu. Anh sợ Trần Hâm bây giờ tham lam khoái cảm sung sướng nhưng đến khi tỉnh dậy lại oán hận trách móc anh không biết kiềm chế.

Vì vậy sau khi thoải mái bắn ra, Trương Lỗi ôm Trần Hâm rồi chuyển động hông một cách chậm rãi, không ngừng dùng giọng nhẹ nhàng nói những từ như “bảo bối, vợ ngoan” bên tai cậu.

Thấy Trần Hâm dần dần ngủ thiếp đi, lão đại quyến luyến rút ra cắm vào thêm mấy lần nữa rồi mới ôm cậu vào phòng tắm rửa sạch mọi thứ.

— Hết chương 6 —

7. Chương 7: Anh Em Bốn Năm Thành Vợ Chồng Trong Nháy Mắt

Đúng như dự đoán, sau khi tỉnh lại, Trần Hâm cảm thấy cả người đau nhức giống như bị xe chèn qua. Bông cúc nhỏ phía sau gờ đã chính thức được đưa leo to bóc tem, muồn dâm dăng cũng chẳng dâm dăng được nữa. Hiện giờ, cậu chỉ biết nằm than đau oai oái.

Trần Hâm nằm cũng không được mà ngồi cũng không xong. Cậu bẹp dí ở trên giường vừa rầm rì than đau đầu vừa cắn nhằn lão đại không biết xấu hổ mà ăn ngay cậu vào bụng.

– Tên nào đã nói gặp mặt sẽ không làm gì em?! Hả – Sau khi xác định quan hệ, Trần Hâm có vẻ được đà lần tới, liếc mắt về phía lão đại đang dịu dàng ngồi bên cạnh giúp mình xoa bóp eo.

Nghe xong, Trương Lỗi cũng không hề tức giận. Anh chỉ nhẹ nhàng xoa cái mông còn in rõ vết hồng hồng của bàn tay mình và cười nói:

– Nếu sớm biết em là vợ anh thì anh đã ăn sạch em từ mấy năm trước luôn chứ không chờ đến bây giờ.

– Hừ, vậy sao anh không ra tay luôn đi. Làm hại chúng ta ngủ chung một cách “trong sáng” bốn năm trời, là bốn năm trời luôn đó! – Càng nghĩ, Trần Hâm lại càng thấy không cam lòng. Thế nhưng, sự chú ý của lại bị một suy nghĩ khác dời đi trong thoáng chốc – Có điều cũng thật trùng hợp nha... Làm sao anh biết... biết em là...

Hồi còn chưa yêu đương, lời nói dâm dăng đến thế nào cậu cũng có thể nói ra khỏi miệng được, vậy mà bây giờ một chữ cũng không nói được.

– Em... em là gì? – Lão đại cố ý trêu chọc vợ ngoan cho dù hai lỗ tai cậu đã đỏ bừng vì xấu hổ. Anh cúi đầu ghé sát tai cậu thấp giọng khàn khàn hỏi – Hừm? Vợ... damdang của anh...

– Ừm... – Trần Hâm bị người đàn ông không biết xấu hổ này đánh bại. Cậu ôm cái gối lên che mặt mình lại rồi mới ập a ập úng nhỏ giọng đáp – Chồng... JJ to của em...

Nói xong, cậu đỏ mặt chờ phản ứng của lão đại nhưng lại không nghe được tiếng nào của anh cả.

Trần Hâm không cam lòng vứt gối sang một bên:

– Chồng JJ to của em. Chồng JJ to? Chồng JJ to...

Không ngờ, chào đón cậu là ánh mắt tràn ngập ý cười của lão đại, đã vậy cậu còn được thưởng một nụ hôn ngọt ngào

– Anh vui lắm, bảo bối ngoan của anh...

– Hừ... – Trần Hâm xấu hổ đỏ cả mặt nhưng vẫn làm bộ mạnh miệng ra lệnh – Vui thì tiếp tục đắm bóp cho em đi!

– Tuân lệnh! Bà xã đại nhân! – Lão đại nín cười ôm lấy eo Trần Hâm tiếp tục chậm rãi xoa bóp.

Lão nhị hôm nay ở trong thư viện nguyên cả ngày. Chạng vạng tối, lão Tam đến tìm hắc cùng đi ăn tối ở tiệm gần trường, tiện mua thêm một phần về cho Lão đại và lão tứ.

Đã lâu rồi hai người chưa nhìn thấy lão đại, hôm nay lại nghe nói anh đang ở phòng ký túc. Lúc mở cửa phòng ra, họ phát hiện lão đại và lão tứ mọi khi vẫn mỗi người một giường xem máy tính lại đang dán – vào – nhau – trên – cùng – một – chiếc – ghế.

Sét đánh giữa trời quang!!!

Lão tam dụi mạnh đôi mắt rồi đóng cửa phòng lại, sau đó lại chậm chậm mở ra. Đập vào mắt hắc vẫn là lão tứ bảo bối của bọn họ đang ngồi trên đùi lão đại và ăn – chung – một – quả – táo với anh.

– Hai người... – Lão nhị chần chừ mở miệng, không biết phải nói gì.

Hai tên đang anh anh em em lúc này mới phát hiện có hai người vừa xuất hiện trong phòng ngủ. Thế nhưng, họ cũng cũng không có phản ứng giật mình sợ hãi kiểu “Á ù, bị phát hiện rồi!”

Lão tứ xấu hổ gật đầu chào hai người kia còn lão đại mặt dày thế nào cũng được đang cầm trái táo cắn dở đưa đến trước mặt lão tứ ý bảo cậu ăn tiếp.

Trước ánh mắt khiếp sợ của hai người kia, lão tứ ngại ngần không muốn ăn.

Ấy vậy mà bàn tay của lão đại đang nắm tay lão tứ bỗng vòng ra sau mông cậu nhẹ nhàng bóp một cái, lão tứ liền văng vẹo cái mông, ngại ngần há miệng ăn nốt miếng táo còn dư kia.

Hai người này vốn dĩ đã dính vào nhau từ lâu, cùng ngồi trên ghế hôn nhau nửa ngày rồi.

– Chắc, đọc sách quá nhiều quả nhiên sẽ để lại di chứng mà – Lão nhị nói.

– Nhất định là hôm nay mình mở cửa không đúng cách – Lão tam nói.

Nói xong, hai người đồng loạt quay lưng định rời khỏi phòng.

– Này này, thể hiện tình cảm tí thôi mà, phản ứng của hai người sao lại thế kia? – Lão đại cười lớn ngăn hai kẻ kia lại. Anh nói lỏng hai tay để Trần Hâm có thể đứng lên còn mình bước tới bên cạnh vòng tay ôm cậu vào lòng.

Lúc này, Trương Lỗi mới nghiêm túc nói với lão nhị và lão tam đang mang vẻ mặt show ân ái đi chết đi, ghét nhất là bọn show ân ái”:

– Hai chúng tôi đang hẹn hò.

Lão nhị đỡ đỡ còn lão tam chần chừ rồi dò hỏi:

– Sao đột nhiên...

Sau đó, lão nhị cũng gật đầu:

– Bình thường không thấy hai người qua lại mấy mà?

Trần Hâm do dự không biết phải giải thích ra sao. Không ngờ Trương Lỗi thản nhiên nói:

– Cậu còn nhớ vợ damdang mà tôi đã kể không? – Thấy lão tam gật đầu, lão đại chỉ tay vào Trần Hâm – Chính là em ấy.

– Hả?!?! – Lão tam ngu người rồi. Không ngờ bảo bối nhỏ, thiên sứ bé bỏng đáng yêu trong phòng ngủ của bọn họ lại là người... đen tối như vậy.

– Thật là biết mặt mà không biết lòng... – Lão tam thở dài.

Chợt nhìn thấy vẻ mặt lão tứ lộ vẻ tức giận, cả hai biết điều che miệng lại tỏ ra vẻ mặt “tui hông có nói gì đâu nha”. WebTru yenOn line. com

Nhìn bộ dạng của lão tam, Trần Hâm tức giận quay sang trút giận vào người bên cạnh.

Cậu đánh mạnh vào tay người vẫn đang ôm cậu này giờ rồi giậm chân mắng:

– Sao anh có thể kể chuyện này cho mọi người nghe?

Nhưng lão đại chỉ cười cười mặc kệ Trần Hâm đang hành hạ mình. Chờ cậu trút giận xong, anh cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên trán cậu một cái.

Lão nhị lão tam đứng xem này giờ...

Mù cmn hai mắt rồi!!!

Khỏi đỡ, chế méo muốn đây!!!

Sau khi tốt nghiệp, lão đại không xuất ngoại du học nữa. Bọn họ dùng tiền ba mẹ cho cùng với tiền vay ngân hàng mua một căn hộ trong thành phố.

Lão đại vào công ty của bố làm nhân viên, Trần Hâm cũng từ sinh viên thực tập trở thành nhân viên chính thức. Mấy năm sau, cậu trở thành quản lý một bộ phận trong công ty.

Nhà bọn họ mua ngay gần công ty của lão đại, đi bộ hai mươi phút là đến.

Lão đại rất thích mỗi buổi sáng sớm tỉnh dậy hôn vợ bảo bối của mình trước, sau đó giả vờ ngủ tiếp đợi vợ thức dậy dậy lên hôn trộm mình.

Đến khi phòng bếp tràn ra mùi thơm của đồ ăn sáng, anh mới giả bộ như vừa thức giấc ra ôm eo vợ tiếp tục đòi hôn.

Ăn xong bữa sáng ngọt ngào, lão đại đưa Trần Hâm đến công ty trước rồi mới đến công ty mình bởi nếu để cậu đi xe bus thì phải cần chuyển 3 chuyến mới đến chỗ làm.

Nếu như tan làm sớm thì lão đại sẽ lái xe đi đón Trần Hâm tan tầm. Hai người sẽ đến siêu thị gần đó mua ít đồ ăn và trái cây về nhà nấu cơm. Cũng có đôi khi, bọn họ sẽ ăn tối dưới ánh nến, ăn xong lại đến rạp xem phim.

Đôi khi nổi hứng, lão đại còn lợi dụng bên trong rạp chiếu phim tối thui mà trêu chọc vợ nhỏ đáng yêu, nếm thử mùi vị ngọt ngào của cậu.

Cuộc sống sinh hoạt mỗi ngày cứ bình thản trôi qua như vậy.

Bốn năm đại học ngủ chung với nhau mà không biết. Nhưng sau này, bọn họ vẫn còn mấy chục năm nữa có thể ngọt ngào đắm thiết với nhau mà!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bon-nam-chung-phong>